

DEEL 14 HET MAXIMALE OF HET MINIMALE VOOR DE HEERE

In onze laatste studie hebben wij gekeken naar het verschil tussen religieus en geestelijk zijn. Wij willen hier nog iets uitgebreider over nadenken omdat dit van vitaal belang is in het oprecht christen zijn.

Wij kennen allemaal het verschil tussen een werknemer – iemand die in een winkel of bedrijf werkt – en een zoon die voor zijn vader werkt, die eigenaar is van de winkel of het bedrijf. De houding ten opzichte van hun werkzaamheden zullen fundamenteel verschillend zijn. Een werknemer zal voor zijn salaris werken. Hij werkt op bepaalde vooraf gestelde uren. Wanneer hij meer uren werkt, dan verwacht hij om de overuren betaald te krijgen. Aan het eind van het jaar verwacht hij een bonus. En na één of twee jaar een loonsverhoging. Bij de zoon echter is dit totaal anders. Hij denkt niet aan de hoeveelheid uren dat hij werkt. Er moeten misschien meer uren gewerkt worden op kantoor, fabriek of in het bedrijf. De zoon zal met alle plezier nog uren doorwerken, zelfs wanneer de werknemers al lang naar huis zijn gegaan. Wanneer het bedrijf door een moeilijke financiële periode gaat, dan verwacht de zoon niet van de vader om meer betaald te worden dan hij nodig heeft om van te leven. Wat is hier het verschil?

In het voorbeeld van het verschil in houding van de werknemer en de houding van de zoon, kunnen wij het verschil zien tussen een leven in het oude Testament en het leven in het nieuwe Testament. U weet dat uw Bijbel is verdeeld in twee delen: het oude en het nieuwe Testament of zoals het ook wel genoemd wordt, het oude en het nieuwe verbond. Dit zijn geen woorden die wij vandaag de dag veel tegenkomen of gebruiken. TESTAMENT, VERBOND – het lijken net rechtskundige woorden. In gewone taal betekenen zij echter alleen maar "OVEREENKOMST".

Wij weten allemaal wat een overeenkomst is en hoe het er uit ziet. Wanneer iemand een huis verkoopt of een werknemer in dienst neemt, dan tekent men hiervoor een overeenkomst – zowel de persoon die koopt, als de persoon die verkoopt, of de werknemer en de werkgever. Deze overeenkomst is een weergave van het oude Testament en het nieuwe Testament. In de oud Testamentische tijd maakte God een overeenkomst met het volk Israël, maar toen Jezus kwam (Hij wordt de Middelaar van het nieuwe verbond genoemd), toen maakte God een nieuwe overeenkomst met de mens.

Om in eenvoudige termen te spreken kunnen wij zeggen dat volgens de oude overeenkomst de mens een werknemer was. U zult erkennen dat men een werkgever – de baas – niet als "vader" zal aanspreken en dat is de reden waarom de mens, in het oude Testament God nooit als "Vader" konden aanspreken, omdat het dienstknechten (werknemers) waren. Zij konden Hem "HEERE", "God der Heerscharen", "Mchtig HEER", enzovoorts noemen, maar **niet** "VADER". Maar toen Jezus kwam, verzamelde Hij Zijn discipelen om zich heen en zei, "Ik zal jullie leren hoe jullie moeten bidden in het Nieuwe VERBOND. Wanneer jullie bidden dan moeten jullie zeggen: "ONZE VADER die in de hemel is." Wat betekent dit? Dat is de NIEUWE OVEREENKOMST.

Wij worden nu als zonen en dochters van God en onze relatie met God is er niet meer een als Heer en dienstknecht – werkgever en werknemer. Het is zelfs geen relatie als tussen vrienden – een vriend staat dichterbij de baas als een knecht. Het is meer dan vriendschap. Abraham

wordt "een vriend van God" genoemd, maar wij worden zonen of dochters genoemd. Hier ziet u het verschil tussen een vriend en een zoon. Wanneer een rijk man zegt, "Dit is mijn vriend" en hij vervolgens naar iemand anders wijst en zegt: "Dat is mijn zoon", dan weet u wie de erfgename is. Wie krijgt normaal gesproken alles van de vader? – niet de vriend, maar de zoon. Een zoon van God zijn is veel grootser dan een dienstknecht van God zijn. Het is grootster dan een vriend van God zijn.

Nu is het zo dat heel vaak de uitdrukking "die of die is een dienaar van de Heere" gebruikt wordt, waarbij men onbewust denkt dat hij in hoger aanzien staat dan een ander persoon, die "alleen" een zoon van God is. Maar is dat werkelijk zo? Wanneer u bij mij thuis zou komen en ik twee personen bij u introduceer en zeg: "dit is mijn knecht en dit is mijn zoon," wie denkt u dan dat er belangrijker is in mijn huis? Is het dan beter om een dienaar van de Heere, dan een zoon van God te zijn? Dit zijn allemaal verkeerde ideeën die in ons denken zijn binnen geslopen, maar deze ideeën zijn niet volgens Gods Woord. Natuurlijk zal de zoon van God ook een dienaar zijn, wanneer hij een zoon met verantwoording is.

Wij moeten ons ervan bewust worden dat Jezus is gekomen om ons te bevrijden van de slaaf te zijn en dat Hij wil dat wij zonen – en dochters - zullen worden. Hierin zien wij het verschil in religieus en geestelijk zijn. Een religieus iemand gedraagt zich als een dienstknecht terwijl een geestelijk persoon zich zal gedragen als een zoon. Laten wij dit eens in twee woorden omschrijven. Een diensknacht, dienaar of werknemer, denkt in termen van het **minimale** dat hij of zij moet doen om zijn opdrachten te vervullen, terwijl een zoon – een zoon die zijn verantwoording neemt – zal denken in termen van: "wat is het **maximale** ik voor mijn vader kan doen om mijn vader te helpen". In deze twee termen – *minimum* en *maximum*, kunt u het verschil zien tussen het *oude* en het *nieuwe* verbond, het zijn van een *slaaf* of een *zoon*.

Dat is waarom, toen Jezus, wat bekend staat als "**De Bergrede**", onderwees, Hij probeerde om de discipelen *de geest achter de geboden* te leren. Hij zei bijvoorbeeld, vroeger is tegen u gezegd, "U zult niet doodslaan". Dat is uiteraard goed. Wat is het minimale gebod wat nodig was? – U zult geen moord begaan. Maar is dat wat God als het maximale van ons vraagt? Zeer zeker niet. Wat zal dan het maximale zijn op dit terrein om de Vader blij te maken?

Waardoor ontstaat een moord? Het begint bij boos zijn op iemand. Dus zegt Jezus: "wees niet boos." Wat probeerde Hij hier te zeggen? Hij probeerde tot uitdrukking te brengen dat "wanneer u nadenkt over het gebod "u zult niet doodslaan", dat dit slechts het minimale is. Wanneer u erover nadenkt dan zult u ontdekken dat dit slechts het minimale is om God te dienen. Wanneer echter uw houding is: "wat is het maximale wat ik kan doen?" Dat is dat ik zelfs niet eens boos moet worden op mijn broeder of iemand anders", dan heb ik de Vader blij gemaakt. Ik doe de Vader geen plezier wanneer ik alleen maar voorkom dat ik geen moord pleeg.

Een religieus persoon is iemand die naar de exacte omschrijving (de letter) van de wet kijkt en zegt: "Ik heb mij er aan gehouden." Religieuze mensen worden Farizeeërs en Farizeeërs drijven langzaam af van de waarheid. In elke christelijke stroming zal men Farizeeërs tegenkomen – mensen die de *letter van de wet*, met zijn tradities hebben aangenomen en meer geïnteresseerd zijn in het zich houden aan de uiterlijke vorm hiervan, binnen hun groep, dan in *het leven van Jezus Christus*. Dit is een vorm van godsdienstigheid waar wij in 2

Timotheüs 3:5 voor worden gewaarschuwd. *“Zij zullen wel godsdienstig doen, maar de kern van het goede nieuws afwijzen. Laat je niet met zulke mensen in.”*

Wanneer u gemeenschap hebt met mensen die arrogant en trots zijn, dan krijgt u langzaam maar zeker iets mee van hun geestelijke toestand. Wanneer u constant in gezelschap bent van moordenaars, dan krijgt u hun “geest”. Op dezelfde wijze wordt u, wanneer u regelmatig met hen omgaat, dus geestelijk beïnvloed door mensen die een beetje godvruchtig zijn. Wanneer er in 2 Timotheüs 3 vers 5 gezegd wordt om dit soort mensen te mijden, die een vorm van godsvrucht hebben, dan is dat om ons te beschermen in ons leven. De Heilige Geest besteedt niet veel aandacht aan hen die handelen naar de wet, zij die aan de buitenkant rechtvaardig zijn. Dat soort religiositeit stelt God helemaal niet op prijs. Wees een zoon, een zoon met verantwoordelijkheid.

Op dezelfde wijze sprak Jezus in de Bergrede over overspel. Hij zei, dat onder het oude verbond, men overspel moest vermijden – de fysiek daad. Dat was zeer zeker een grote zonde en kon de dood door steniging tot gevolg hebben wanneer het ontdekt werd, maar was dit het maximale dat God verlangde? Nee, het was het minimale. Maar wat is dan het maximale? De zoon kijkt naar dit gebod van God en zal er over nadenken en zeggen: “Dit is het minimale wat God van mij verlangt. Het is als de werknemer die zegt: “Ik moet werken van 9 tot 5, zodra mijn werktijd eindigt ga ik naar huis, maar de zoon zal langer blijven wanneer dat noodzakelijk is, tot 9 uur ‘s avonds of hij zal desnoods de hele nacht doorwerken. Dus de 9 tot 5 houding is: “ik mag geen (fysiek) overspel te plegen, dat is alles”. Maar wat schuilt er achter de houding van de zoon? “Ik zal niet onzuiver zijn in mijn houding tegenover iemand anders. Er moet reinheid zijn in mijn denken ten opzicht van de andere sekse”. Jezus benadrukte het in een dusdanige mate dat Hij zei: *“Als uw oog aanleiding geeft tot zonde, ruk het dan uit”*.

Wie is het die dit begrijpt? Alleen de zoon die er naar verlangt om zijn Vader te behagen, die het een vreugde vindt dat zijn Vader totaal tevreden over hem is. Alleen zo iemand kan oprecht geestelijk zijn. Hij zoekt er naar om de geestelijke bedoeling van de geboden in de Bijbel – de woorden en het onderwijs van Jezus - te begrijpen en niet speciaal de letter van de wet.

De Bijbel leert ons dat onze relatie met Jezus Christus een relatie is als die tussen *een bruid en een bruidegom*. Dit is het ware christen-zijn – het is een huwelijk en geen religie. Het is een relatie tussen twee mensen. Het niet het aanbidden van een boek; het is *verbonden zijn met iemand* – met de persoon Jezus Christus. Religieuze mensen aanbidden een boek. De Bijbel is het belangrijkste voor hen. Ik moet zeggen dat de Bijbel erg belangrijk voor mij is, maar *niet zo belangrijk als Jezus Christus*. Wanneer ik niet de gemeenschap met Jezus Christus zou hebben, dan zou de Bijbel voor mij een *dood boek* zijn. Het *leeft* omdat Jezus er door tot mij spreekt.

Onze relatie met Christus moet zijn als die van een aardse bruid, die erg verliefd is op haar bruidegom. De Bijbel zegt dat onze relatie met Christus daar op lijkt en dat op een dag Christus zal komen en met Zijn bruid zal trouwen. Het is precies het beeld van een bruid die verloofd is en wacht op de huwelijksdag; die er naar verlangt om met haar bruidegom te corresponderen, te mailen, te bellen, om naar haar bruidegom te luisteren, om tijd met hem door te brengen, tot op de dag van het huwelijk. Hoe leeft zij gedurende deze periode? Zij is

alleen maar geïnteresseerd in de mening van haar bruidegom. Het maakt haar niet uit hoe anderen in de wereld over haar denken. Zij wil haar bruidegom behagen, aan zijn verlangens voldoen en zij zal dat niet doen met een minimale inspanning.

Stelt u zich een verloofd paar voor die erg in elkaar verliefd zijn. Wanneer zij de mogelijkheid krijgen om tijd met elkaar door te brengen, hebben zij dan een minimale tijd voor ogen? Kijken zij op het horloge en zegt dan één van de twee: "Oké wij hebben vijf minuten met elkaar door gebracht nu is het genoeg? Nee, zij zullen vijf uur zelfs niet voldoende vinden! Wanneer een verloofd stel, dat erg verliefd op elkaar is, brieven aan elkaar gaan schrijven, hoe lang zullen deze dan zijn – een halve pagina? Zullen zij aan elkaar schrijven: "het gaat goed met mij en ik hoop dat het ook goed met jou gaat". En dat is dan alles? Nee, zij zullen misschien wel 25 bladzijden vol schrijven en de volgende dag opnieuw 25 bladzijden. Dit komt door de liefde die zij voor elkaar ervaren.

Oprecht geestelijk zijn - *ware geestelijkheid* - is het gevolg van een *liefdesrelatie* met Christus. *Religiositeit* echter is een meer *formele relatie* met Christus, zoals een werknemer met zijn werkgever. Laten wij er met ons hele hart naar zoeken om geestelijk te zijn.